

Sygn. akt XXIV C 109/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Paweł Pyzio

Sędziowie: SO Katarzyna Bojańczyk, SO Maria Piasecka

po rozpoznaniu w dniu (...) stycznia 2019r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa K. G. - reprezentanta grupy

przeciwko (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o ustalenie

postanawia:

I zmienić reprezentanta grupy na A. K. (1);

II ustalić, że w skład grupy wchodzi następujące osoby:

M. R., R. R. (1), Z. G., G. G., E. G. (1), R. K., W. R., J. K., A. K. (2), M. W. (1), M. S. (1), M. F., B. F., J. S. (1), M. S. (2), G. S. (1), M. S. (3), M. S. (4), A. S. (1), K. G., I. G., H. K., D. L., E. L., M. Ł., A. Ł., P. M., M. M. (1), D. J., A. J. (1), D. W., A. W. (1), K. W., M. W. (2), K. M., M. M. (2), A. Z. (1), M. Z., A. N. (1), P. N., M. S. (5), A. Z. (2), W. Z., A. N. (2), J. N., P. W., R. W. (1), D. S. (1), M. S. (6), J. P., I. P., G. S. (2), O. S., E. S. (1), J. S. (2), R. A., A. A. (1), S. R. (1), R. R. (2), D. S. (2), D. S. (3), A. S. (2), K. S. (1), A. M. (1), D. M., M. W. (3), R. W. (2), I. B., W. M., R. M. (1), M. P. (1), M. P. (2), G. K., K. B., M. B. (1), D. G., T. G., W. G., E. G. (2), J. C., T. Z., Z. Z., E. B. (A.), M. K. (1), M. K. (2), A. J. (2), S. J., S. W., A. W. (2), R. B., R. M. (2), A. M. (2), E. M., A. K. (1), A. K. (3), K. P., E. A., A. A. (3), A. B., M. B. (2), W. S., K. S. (2), M. C. (1), M. C. (2), J. K., W. W., B. P., R. P., S. S. (1), M. S. (7), D. S. (4), A. S. (3), S. S. (2), E. S. (2), P. J. (1), J. J. (2), W. P., M. P. (3), T. A. (1), I. A., M. M. (3), P. J. (2), P. S., K. S. (3), T. A. (2), H. A., B. T..

Sygn. akt XXIV C 109/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w Warszawie postanowił rozpoznać niniejszą sprawę w postępowaniu grupowym. Postanowienie to zostało następnie utrzymane w mocy orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 20 czerwca 2017 r.

W związku z przedstawieniem przez pełnomocnika reprezentanta grupy wykazu osób w trybie art. 12 ustawy z 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz.U. 2010, Nr 7, poz. 44 ze zm. – dalej u.p.g.) (k. 9904-9906v) (...) Bank (...) SA z siedzibą w W. (dalej: (...)) wniosła zarzuty co do członkostwa określonych osób w grupie.

Strona pozwana podniosła zarzuty w stosunku do 50 osób ze względu na zawarcie przez nie umowy kredytowej na podstawie innego stanu prawnego, tj. przed wejściem w życie ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym - wskazanej jako podstawa roszczenia. Nadto zdaniem pozwanego 18 osób spośród wskazanych kredytobiorców nie posiada statusu konsumenta. W jego ocenie 5 osób nie spełnia również

kryteriów członkostwa w grupie z uwagi na zawarcie umów ramowych w zakresie współpracy na rynku finansowym - w tym możliwość zawierania transakcji kupna/sprzedaży walut po kursach indywidualnie negocjowanych. Zdaniem pozwanego część osób nie spełnia wymogów niezbędnych do przystąpienia do grupy także z uwagi na wykształcenie, doświadczenie zawodowe i historię kredytową. I tak, w stosunku do 21 kredytobiorców (...) SA podniósł zarzuty z uwagi na wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze, zatrudnienie w bankowości i finansach, specjalizacji w zakresie doradztwa finansowego bądź zatrudnienie na stanowisku kierowniczym z zakresu finansów, informatyki lub wykonywania zawodu prawnika; w stosunku do 8 kredytobiorców z uwagi na zajmowanie się zawodowo działalnością deweloperską bądź obrotem nieruchomościami; w stosunku do 14 kredytobiorców z uwagi na posiadanie obcego obywatelstwa lub pobieranie wynagrodzenia w walutach obcych (a więc jednocześnie świadomości zmienności kursów oraz ponoszenie ryzyka walutowego w innej skali niż pozostali kredytobiorcy pobierający wynagrodzenie w PLN), a w stosunku do 59 osób z uwagi na doświadczenie związane z kredytami. Pozwany zauważył ponadto, że część osób zawarła aneksy do umów w przedmiocie zmiany waluty, uniezależniając się tym samym od kursów walut z tabel banku. (k. 10170-10198).

Pismem z dnia 10 października 2018r pełnomocnik powoda złożył wniosek o zmianę reprezentanta grupy i wyznaczenie A. K. (1) na nowego reprezentanta grupy. Wraz z pismem zostały złożone wnioski 45 członków grupy o zmianę reprezentanta oraz oświadczenie A. K. (1) o wyrażeniu zgody na bycie reprezentantem grupy (k. 10357-10414). Zostały także złożone oświadczenia M. P. (4) i Ł. P. o wystąpieniu z grupy (k. 10215).

Pismem z dnia 6 grudnia 2018r. pozwany zajął stanowisko co do wniosku o zmianę reprezentanta grupy. Podniósł w nim, że nie zostało wykazane, aby pełnomocnik powoda został umocowany do złożenia oświadczeń Członków Grupy w przedmiocie zmiany reprezentanta grupy (k. 10421-10428).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie w dacie wniesienia pozwu grupa, którą reprezentuje powód, liczyła 123 członków. Po opublikowaniu ogłoszenia o wszczęciu postępowania do przedmiotowej grupy przystąpiło 9 osób. Na dalszym etapie postępowania 2 osoby złożyły oświadczenia o wystąpieniu z grupy (okoliczność bezsporna, dokumenty w aktach sprawy).

Zgodnie z art. 12 u.p.g. w oświadczeniu o przystąpieniu do grupy uprawniony powinien określić swe żądanie oraz wskazać okoliczności uzasadniające żądanie, a także przynależność do grupy oraz przedstawić dowody. Wykaz osób, które przystąpiły do grupy, sporządza powód i przedstawia sądowi, dołączając oświadczenia o przystąpieniu do grupy. Sąd doręcza wykaz pozwanemu.

Powód przedstawił tut. Sądowi wykaz wszystkich osób, które przystąpiły do grupy, dołączając złożone przez nich oświadczenia.

Zgodnie z art. 17 ust. 1. u.p.g. po upływie wyznaczonego przez sąd terminu, nie krótszego niż miesiąc od dnia doręczenia powodowi zarzutów co do członkostwa, sąd wydaje postanowienie co do składu grupy. Sąd może wydać postanowienie na posiedzeniu niejawnym.

Wydając postanowienie podczas drugiej fazy postępowania grupowego, czyli przyznając określonej osobie status członka grupy, Sąd powinien porównać roszczenie zgłoszone przez tę osobę z cechami charakteryzującymi grupę, na rzecz której wszczęto postępowanie (art. 17 u.p.g. w zw. z art. 1 u.p.g.). Zatem roszczenie pojedynczej osoby powinno się mieścić w granicach przedmiotowych roszczenia grupowego, określonego w postanowieniu wydanym na mocy art. 10 w zw. z art. 1 u.p.g.

W przedmiotowej sprawie pozwany podniósł szereg zarzutów odnośnie do członkostwa zgłoszonych przez powoda osób w grupie.

Pozwany wskazywał, że część osób nie może oprzeć swoich roszczeń na przepisach ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym - wskazywanej w pozwie jako jedna z podstaw prawnych żądania - z uwagi na to, że zawarli oni umowy przed dniem jej wejścia w życie. Zważyć jednak należy, iż w sprawie zostało zgłoszone roszczenie ewentualne, które nie znajduje oparcia w ww. ustawie. Niemniej podkreślenia przede wszystkim wymaga, że na obecnym etapie postępowania wskazywana przez stronę powodową podstawa dochodzonych roszczeń nie ma znaczenia, zaś kwestia czy konkretny przepis znajdzie zastosowanie do roszczeń poszczególnych członków grupy będzie przedmiotem merytorycznego rozpoznania sprawy. Istotne są bowiem takie same okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie, zaś niewątpliwie roszczenia tych osób są tego samego rodzaju. Kwestia natomiast czy dany przepis znajdzie zastosowanie w przypadku roszczenia konkretnego podmiotu nie ma wpływu na ustalenie jego członkostwa w grupie.

Pozwany zgłosił również zastrzeżenia co do statusu 18 członków grupy, tj. co do tego czy są konsumentami. Argumentował, że środki pozyskane z kredytu zostały przez nich wykorzystane w celach zarobkowych bądź związanych z działalnością gospodarczą. Wskazywał, że w odniesieniu do części osób środki uzyskane z kredytów udzielonych przez bank niejednokrotnie wykorzystywano w celach bezpośrednio związanych z działalnością deweloperską bądź inwestycjami poszczególnych kredytobiorców, a wielu z nich uczyniło z tych nieruchomości siedzibę przedsiębiorstwa.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że kwestie związane z dowodzeniem przynależności określonej osoby do grupy ustawodawca uzależnił od tego, czy dochodzone w postępowaniu grupowym roszczenie jest roszczeniem pieniężnym, czy też niepieniężnym. Niezależnie jednak od jego rodzaju, ciężar dowodzenia przynależności do grupy należy zawsze do jej reprezentanta. Ustawodawca złagodził jedynie zakres dowodzenia przynależności określonej osoby do grupy, w przypadku dochodzenia w postępowaniu grupowym roszczeń niepieniężnych - w tym przypadku wystarcza uprawdopodobnienie przynależności określonej osoby do grupy (art. 16 u.p.g.). Pozwanego obciąża natomiast udowodnienie faktów tamujących i niweczących roszczenie powoda, a zatem faktów, które uzasadniają jego zarzuty przeciwko niemu.

W ocenie Sądu powód wykazał, że status konsumenta przysługuje wszystkim osobom wskazanym jako członkowie grupy oprócz H. R. i S. R. (2). Zgodnie z art. 22⁽¹⁾ k.c. konsumentem jest osoba fizyczna, która dokonuje czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Istotny jest cel działania, który nie ma aspektu gospodarczego. Zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie przyjmuje się, że status danej osoby jako konsumenta należy oceniać na chwilę dokonywania czynności prawnej. Późniejsze zmiany przeznaczenia nabytego dobra lub usługi nie powinny prowadzić do zmiany raz przyjętego ustalenia (wyrok SA w Gdańsku z 9 lutego 2012 r., V ACa 96/12). Nie można także wykluczyć możliwości zakwalifikowania przedsiębiorcy jako konsumenta, gdy przedsiębiorca ten działa w celu niemieszącym się w zakresie jego działalności zawodowej. Sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej czy zawodowej w dacie zawarcia umowy kredytowej nie determinuje okoliczności, że osoba ta zawierając umowę dotyczącą jej osobiście z bankiem nie była konsumentem. Okoliczność zakupu nieruchomości, w której następnie prowadzono działalność gospodarczą również nie oznacza, że osoba ta w dacie zawarcia umowy nie była konsumentem.

Sąd dokonał analizy umów kredytowych osób, których status konsumenta został zakwestionowany przez pozwanego, jednakże nie wynika z nich, że poniżej wskazani członkowie grupy uzyskali kredyt z przeznaczeniem na cel gospodarczy.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 28 maja 2008 r. (k. 10112-10118) pomiędzy B. T., a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu B. T. działała jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na potrzeby własne, tj. spłatę kredytu mieszkaniowego w (...) Bank oraz gotówkowego w (...) S.A. wraz z opłatami i dowolny cel (wskazano, że dla kredytowanego lokalu mieszkalnego położonego w M. przy ul. (...) jest prowadzona księga wieczysta KW nr (...) przez SR w Szczecinie XX Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych w P. oraz dla kredytowanego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) jest prowadzona księga wieczysta KW nr (...) przez SR w Szczecinie XII Wydział Ksiąg Wieczystych).

Z umowy kredytu z dnia 6 czerwca 2007 r. (k. 1522-1530) wynika, że przy jej zawieraniu M. C. (1) i M. C. (2) działali jako osoby fizyczne, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na spłatę zadłużenia z tytułu kredytu mieszkaniowego oraz innych kredytów limitów odnawialnych z przeznaczeniem na potrzeby własne.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 10 sierpnia 2005 r. pomiędzy R. W. (2) oraz M. W. (3) a pozwanym (k. 1569-1578) wynika, że R. W. (2) działał jako osoba fizyczna, a kwota kredytu miała zostać przeznaczona na zakup i dokończenie budowy domu jednorodzinnego położonego w G. przy ul. (...), działka nr ew. (...), z przeznaczeniem na potrzeby własne.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 18 grudnia 2006 r. (k. 8131-8142) pomiędzy S. S. (1) i M. S. (7) a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu S. S. (1) działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na: 1) spłatę pożyczki zaciągniętej w Banku (...) SA, zaciągniętej tytułem umowy pożyczki nr (...), przeznaczonej na spłatę kredytu w (...) Bank (...) i Banku (...) S.A., 2) finansowanie części kosztów nabycia nieruchomości gruntowej położonej w P. przy ul. (...), działka nr (...) oraz budowy na niej domu jednorodzinnego, dla której urządzona jest przez Sąd Rejonowy w Szczecinie Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w P. księga wieczysta KW nr (...)) refinansowanie nakładów i kosztów poniesionych przez pozwanego na zakup ww.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 5 stycznia 2009 r. (k. 9493-9506) pomiędzy D. S. (4) i A. S. (3) a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu D. S. (4) działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na finansowanie części kosztów zakupu własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Szczecinie prowadzi księgę wieczystą nr KW (...).

Z umowy kredytu zawartej w dniu 7 sierpnia 2007 r. (k. 2131-2139) pomiędzy I. B. a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu I. B. działała jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na zakup na rynku wtórnym domu jednorodzinnego położonego w B. przy ul. (...) (dla nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...) przez Sąd Rejonowy w Bolesławcu), z przeznaczeniem na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 21 sierpnia 2008 r. (k. 2197-2202) pomiędzy D. G. i T. G. a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu T. G. działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na potrzeby własne, na nabycie prawa odrębnej własności lokalu mieszkalnego położonej w L. przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...) przez Sąd Rejonowy w Lubinie, z przeznaczeniem na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 10 czerwca 2006 r. (k. 3076-3083) pomiędzy M. P. (4) a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu M. P. (4) działała jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na potrzeby własne, na nabycie i wykończenie domu jednorodzinnego położonego na nieruchomości w Tuszynie przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...) przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim. Na obecnym etapie postępowania nie jest to istotne ponieważ osoby te złożyły skutecznie oświadczenia o wystąpieniu z grupy.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 16 maja 2008 r. (k. 2420-2432) pomiędzy M. S. (6) i D. S. (1) a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu D. S. (1) działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na finansowanie kosztów nabycia lokalu mieszkalnego położonego w M. przy ul. (...) lok. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...) przez Sąd Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 23 lipca 2008 r. (k. 845-854) pomiędzy M. W. (1) a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu M. W. (1) działała jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na potrzeby własne, na remont domu jednorodzinnego położonego w miejscowości B. (...) dz. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...) przez Sąd Rejonowy w Nowym Tomysłu.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 3 marca 2006 r. (k. 881-890) pomiędzy M. S. (1) a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu M. S. (1) działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na zakup mieszkania położonego przy ul. (...) w P. z przeznaczeniem na potrzeby własne (dla której założona została księga wieczysta KW nr (...) przez Sąd Rejonowy w Poznaniu - k.898-900). Z kolei z umowy kredytu zawartej w dniu 23 września 2008 r. (k. 922-936) podobnie wynika, że przy jej zawieraniu M. S. (1) działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na potrzeby własne, nabycie lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) we L. (działka nr (...)), dla której miała zostać założona nowa księga wieczysta, wyodrębniona z księgi wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Nowym Tomyślu.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 29 kwietnia 2008 r. (k. 636-649) pomiędzy R. R. (1) i M. R. a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu R. R. (1) działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na potrzeby własne, budowę domu jednorodzinnego na nieruchomości położonej w C. przy ul. (...), działka nr (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...) przez Sąd Rejonowy w Białymstoku.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 25 kwietnia 2008 r. (k. 2304-2311v) pomiędzy A. N. (2) i J. N. a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu A. N. (2) działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na finansowanie kosztów budowy domu jednorodzinnego zlokalizowanego w N. (działki nr (...)) stanowiącego własność kredytobiorcy, dla którego urządzona jest przez Sąd Rejonowy w Nowym Targu księga wieczysta KW nr (...).

Z umowy kredytu zawartej w dniu 8 lutego 2008 r. (k. 2348-2360) pomiędzy O. S. i G. S. (2) a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu O. S. działała jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na finansowanie kosztów nabycia nieruchomości położonej we W. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

Z umowy kredytu zawartej w dniu 16 maja 2008 r. (k. 2420-2432) pomiędzy M. S. (6) i D. S. (1) a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu D. S. (1) działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na finansowanie kosztów nabycia lokalu mieszkalnego położonego w M. przy ul. (...) lok(...), dla którego Sąd Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

Z umowy kredytu zawartej w dniu 28 maja 2008 r. (k. 1340-1345) pomiędzy R. M. (2), A. M. (2) i E. M. a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu R. M. (2) działał jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na potrzeby własne - zakup nieruchomości położonej w miejscowości P. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Szamotułach prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) oraz na spłatę kredytu udzielonego na cele mieszkaniowe.

Z umowy kredytu zawartej w dniu 19 czerwca 2006 r. (k. 4120-4124v) pomiędzy A. Z. (1), M. Z., A. N. (1) i P. N. a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu A. N. (1) działała jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona na zakup i remont lokalu mieszkalnego z przeznaczeniem na potrzeby własne (dla kredytowanej nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...) przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Podgórze w Krakowie).

Odmienne sytuacja kształtuje się w przypadku H. R. i S. R. (2). Z umowy kredytu zawartej w dniu 29 kwietnia 2008 r. (k. 6509-6522) pomiędzy H. R. i S. R. (2) a pozwanym wynika, że przy jej zawieraniu H. R. działała jako osoba fizyczna, a kwota udzielonego kredytu miała zostać przeznaczona nie na potrzeby własne, a „na wynajem” - nabycie lokalu użytkowego, położonego we W. przy ul. (...), dla którego miała zostać założona księga wieczysta przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków. Aneks nr (...) do ww. umowy zawartym w dniu 15 lipca 2008 r. oznaczenie nieruchomości strony zastąpiły oznaczeniem (...) (...) (k.6523-6524). Zważyć również należy, że umowa kredytu mieszkaniowego zawierała w swej nazwie określenie (...). W kontekście powyższego wskazać należy, iż w myśl art. 2 u.s.d.g. działalnością gospodarczą jest m.in. zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, usługowa, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Zdaniem Sądu ww. warunki spełnia w rzeczywistości każdy wynajmujący. Wystarczy bowiem, że najem jest prowadzony w sposób ciągły, zorganizowany i w celu zarobkowym. W orzecznictwie przyjmuje się jednak, że uznanie wynajmowania lokali za działalność gospodarczą

zależy od skali przedsięwzięcia i aktywności związanej z pobieraniem pożytków, a także od kontekstu prawnego. W wyroku z dnia 14 lutego 2013 r. sygn. akt II CSK 351/12 Sąd Najwyższy wskazał, że wynajmowanie przez właściciela trzech lokali mieszkalnych i zapowiedziany zamiar wydzierżawienia innych lokali w celu ich wynajęcia, stanowi przedsięwzięcie o skali wystarczającej do uznania najmu lokali za działalność gospodarczą. Niemniej z przedłożonych przez pozwanego wydruków z CEIDG (k. 8886v-8887) wynika, że H. R. od 31 marca 2001 r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) Firma Handlowa (...). Jako przeważający przedmiot działalności została wskazana: sprzedaż detaliczna mebli, sprzętu oświetleniowego i pozostałych artykułów użytku domowego prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach (PKD 47.59.Z). Wśród pozostałej wykonywanej działalności wskazano m.in. wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi (PKD 68.20.Z). Nieruchomość, na zakup której udzielony został kredyt, wskazano zaś jako adres dodatkowego miejsca wykonywania działalności gospodarczej przez H. R.. W świetle powyższego należało uznać, że w dacie zawarcia umowy z pozwanym H. R. S. R. (2) nie działali jako konsumenci, gdyż przedmiotowa czynność miała związek z prowadzoną działalnością gospodarczą, wobec czego Sąd nie przyznał tym osobom statusu członka grupy w niniejszym postępowaniu.

Przechodząc do oceny kolejnych zarzutów pozwanego, za odmową przyznania statusu członka grupy nie mogła przemawiać okoliczność, że część osób zawarła aneksy do umów kredytu w przedmiocie zmiany waluty, a tym samym uniezależniła się od kursów walut z tabel banku. Wszyscy członkowie grupy domagają się ustalenia przesłanek odpowiedzialności pozwanego banku w związku z taką samą podstawą faktyczną żądań, tj. zawartymi przez wszystkich członków grupy umowami kredytowymi tego samego rodzaju. Nie sposób uznać, że w przypadku ww. osób są to inne roszczenia niż te, które zostały objęte postanowieniem o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym. W ocenie Sądu kwestia zawarcia przez część osób aneksów, na które powołuje się pozwany, nie ma zatem znaczenia z punktu widzenia rozstrzygnięcia w przedmiocie członkostwa w grupie. Nadto nie wyklucza ona możliwości ustalenia nieważności tych umów w pierwotnej wersji. Sąd miał na względzie, że regulacje wprowadzone do prawa bankowego na mocy nowelizacji z dnia 29 lipca 2011r. stanowią co prawda narzędzie prawne pozwalające wyeliminować z obrotu postanowienia umowne zawierające niejasne reguły przeliczania należności kredytowych, zarówno na przyszłość, jak i w odniesieniu do wcześniej zawartych umów w części, która pozostała do spłacenia. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV CSK 362/14 uznał, że wobec tego abuzywność postanowień w tym zakresie została usunięta. W przypadku części kredytu, który został już spłacony, sytuacja kształtuje się jednak odmiennie, bo rozwiązania wprowadzone nowelą nie obejmują spłaconych należności. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, iż w takich przypadkach częściowa spłata kredytu odbyła się jednak według konkretnych zasad, tj. przy zastosowaniu określonego sposobu przeliczeń. Wyjaśnił, że nawet jeżeli sposób ten był niejasny według treści zaskarżonych postanowień umownych, to z chwilą dokonania spłaty został skonkretyzowany. W rezultacie niedozwolony (abuzywny) charakter tych postanowień także został wyeliminowany, usuwając stan niepewności, który mógłby usprawiedliwiać interes prawny powodów. Inną kwestią jest ocena zastosowanych przeliczników przy spłacie kredytu. Jednakże zdaniem Sądu Najwyższego kwestia ta powinna być rozważana w sprawie z powództwa o świadczenie, jako żądanie dalej idące (np. roszczenie o zapłatę kwoty ewentualnie nadpłaconej w związku z abuzywnością wskazanych w pozwie klauzul umownych). Podniesione przez pozwanego okoliczności należy zatem uznać za zarzuty prawa materialnego, których zasadność może zostać poddana ocenie dopiero na etapie postępowania rozpoznawczego. Powyższe stanowisko pozostaje aktualne również w odniesieniu do zarzutów w przedmiocie zawarcia przez kilka osób z pozwanym umów ramowych w zakresie współpracy na rynku finansowym, w tym możliwości zawierania transakcji kupna/sprzedaży walut po kursach indywidualnie negocjowanych.

Podkreślenia wymaga, że dla przyjęcia, iż roszczenia osób przystępujących do grupy są oparte na jednakowej podstawie faktycznej nie ma znaczenia również szereg podnoszonych przez pozwanego okoliczności co do cech osobistych członków grupy. Pozwany wskazywał, że część spośród zgłoszonych członków posiada wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze, jest zatrudniona w bankowości i finansach, posiada specjalizację w zakresie doradztwa finansowego bądź jest zatrudniona na stanowisku kierowniczym z zakresu finansów czy informatyki, wykonuje zawód prawnika, zajmuje się zawodowo działalnością deweloperską/obrotem nieruchomościami bądź posiada doświadczenie związane z kredytami. Okoliczność posiadania specjalistycznej wiedzy nie zmienia jednak samego faktu zawarcia umowy na wzorcu przedstawionym przez pozwanego, zawierającym kwestionowaną przez członków grupy

klauzulę umowną. Pozwany nie wykazał, by osoby te z uwagi na posiadaną specjalistyczną wiedzę, miały możliwości modyfikacji treści postanowień. Nadto zawarte przez ww. osoby umowy nie różnią się od umów zawartych przez pozostałych członków grupy. Ww. członkowie grupy opierają swoje roszczenia na takiej samej podstawie co pozostali członkowie grupy i brak jest podstaw do przyjęcia, że jedynie z uwagi na posiadanie wyższego poziomu wiedzy w danej dziedzinie można odmówić tym osobom prawa do członkowska w grupie. Do przeciwnych wniosków nie może także prowadzić okoliczność posiadania obcego obywatelstwa lub pobierania wynagrodzenia w walutach obcych, które zdaniem pozwanego przekładają się na świadomość zmienności kursów oraz ponoszenia ryzyka walutowego w innej skali, niż pozostali kredytobiorcy pobierający wynagrodzenie w PLN.

Mając na uwadze podniesione wyżej okoliczności Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego zawarte w zarzutach w pkt 4 od podp. 3-22, pkt 5 i 6 i dotyczące członkostwa w grupie ponieważ okoliczności jakie miałyby być wykazane tymi dowodami nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu wszystkie osoby wskazane w treści postanowienia o ustaleniu składu grupy uprawnione są do występowania z roszczeniami w ramach toczącego się postępowania grupowego. Osoby te są konsumentami, ich roszczenia są roszczeniami jednego rodzaju i są oparte na jednakowej podstawie faktycznej, osoby te złożyły skuteczne oświadczenie o przystąpieniu do grupy, zgłosiły żądanie, wskazały okoliczności je uzasadniające i okoliczności potwierdzające przynależność do grupy oraz przedstawiły dowody na potwierdzenie faktów zawartych w oświadczeniu.

Sąd uznał także, że zachodzą przesłanki do zmiany reprezentanta grupy. Zgodnie z art. 18. 1. u.p.g. na wniosek więcej niż połowy członków grupy sąd może dokonać zmiany reprezentanta grupy, wniosek powinien wskazywać proponowanego reprezentanta grupy oraz zawierać jego oświadczenie o wyrażeniu zgody na bycie reprezentantem. Pełnomocnik powoda złożył wnioski większości członków grupy zawierające oświadczenie o chęci zmiany reprezentanta grupy oraz zgodę na reprezentowanie grupy przez A. K. (1)(k. 10357-10414). Nie sposób więc uznać za zasadny zarzut pozwanego, że pełnomocnik reprezentujący stronę powodową nie był umocowany do złożenia tego wniosku.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.